

ΑΠΟΦΑΣΗ 3092/2020

(Αριθμός κατάθεσης ανακοπής

(Αριθμός κατάθεσης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές

Πρόεδρο Πρωτοδικών,

Πρωτοδίκη,

Πρωτοδίκη -

Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 19 Φεβρουαρίου 2020, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση, μεταξύ:

Α. ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ: 1)

2) /

και 3)

παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Αλέξιου Αλεξόπουλου (Α.Μ.ΔΣΑ 019829, σχετ. το υπ' αριθμ. γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣΑ).

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία « που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού / αι εκπροσωπείται νόμιμα, με ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία

», που έδρευε στην Αθήνα, οδός κατόπιν της συγχωνεύσεως και απορροφήσεως της δεύτερης εταιρίας από την πρώτη, κατ' άρθρο 75 του Ν. 2190/1920, δυνάμει της υπ' αριθμ. πράξης του

συμβολαιογράφου Πειραιά η οποία συγχώνευση εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. πρωτ. απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης και

Ανταγωνιστικότητας και καταχωρήθηκε στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο του Υπουργείου Ανάπτυξης την η οποία δεν

εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριό από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Β. ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Εταιρίας παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015 με την επωνυμία «

και το διακριτικό τίτλο όπως μετονομάστηκε η εταιρία με την επωνυμία

..... που εδρεύει στην Αθήνα, επί της Λεωφόρου 1 και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ ως νόμιμης διαχειρίστριας και εκπροσώπου της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία με έδρα το Δ

....., β' όροφος, καταχωρημένης στο Γραφείο Μητρώου Εταιριών υπό τον αριθμό δυνάμει της από σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία , που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού με ΑΦΜ και εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων του Ν. 3156/2003, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της άκη (Α.Μ.ΔΣΑ σχει. το υπ' αριθμ. γραμμάτιο προκατάβολής εισφορών του ΔΣΑ).

ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία « «Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ (..... ς καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία του έδρευε στην Αθήνα, οδός κατόπιν της συγχωνεύσεως και απορροφήσεως της δεύτερης εταιρίας από την πρώτη, κατ' άρθρο 75 του Ν. δυνάμει της υπ' αριθμ.

..... πράξης του συμβολαιογράφου Πειραιά Στέφανου Βασιλάκη και η οποία συγχώνευση εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. πρωτ. απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και καταχωρήθηκε στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο του Υπουργείου Ανάπτυξης την (..... (ΦΕΚ ΤΑΕ-ΕΠΕ

Ο ΕΞΕΛΙΞΗΘΗΚΕ
Ο/Η Εταιρία της/της/της

8678/09-12-2013), η οποία δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: 1)

κατοίκου Αθηνών,

με ΑΦΜ . 3)

δός ε ΑΦΜ οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Αλέξιου Αλεξόπουλου (Α.Μ.ΔΣΑ 019829, σχετ. το υπ' αριθμ. Ο γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣΑ).

Οι ανακόπτοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 03-04-2019 ανακοπή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου) και προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 09-10-2019 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης. Η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 04-02-2020 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου

υποτελής πρόσθετη παρέμβασή της υπέρ της καθ' ης η ανακοπή, με αντικείμενο την απόρριψη της ανακοπής, η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της ανακοπής και της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης, κατά τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις, που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρονται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου: Α) η από 03-04-2019 και με αριθμό κατάθεσης ανακοπή και Β) η από) και με αριθμό κατάθεσης αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση κατά των ανακοπτόντων και υπέρ της καθ' ης η ανακοπή, οι οποίες πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν λόγω της προδήλου μεταξύ τους συνάφειας, καθόσον αφορούν τους ίδιους διαδίκους, υπάγονται στην ίδια διαδικασία,

στην αρμοδιότητα του ίδιου Δικαστηρίου και από τη συνεκδίκασή τους διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται επιπλέον μείωση των εξόδων αυτής (άρθρα 31§1 και 246 ΚΠολΔ).

Όπως αποδεικνύεται από την υπ' αριθμ. Γ θέση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Πειραιώς κριβές αντίγραφο της ανακοπής με επισημείωση της πράξης ορισμού δικασίμου για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 09-10-2019, οπότε η συζήτηση αναβλήθηκε εκ του πινακίου (άρθρο 226§4 ΚΠολΔ) για την ημερομηνία που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, με επιμέλεια των ανακοπιόντων, στην καθ' ης η ανακοπή (άρθρο 591§1 εδ. α' σε συνδυασμό με άρθρα 122§1, 123, 124, 126 περ. γ', 127 και 129§1 ΚΠολΔ), πλην όμως αυτή δεν εμφανίσθηκε ούτε παραστάθηκε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου στη δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας.

Συνεπώς, πρέπει αυτή να δικαστεί ερήμην (άρθρο 272 ΚΠολΔ).

Οι ανακόπιοντες ζητούν με την κρινόμενη ανακοπή τους να ακυρωθεί για τους αναφερόμενους σ' αυτήν λόγους η υπ' αριθμ. διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία υποχρεώθηκαν να καταβάλουν στην καθ' ης η ανακοπή, εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των 775.877,68 €, πλέον τόκων και εξόδων, με βάση απαίτηση από σύμβαση στεγαστικού δανείου σε ελβετικό φράγκο, που καταρτίσθηκε μεταξύ της πρώτης ανακόπιουσας και της καθ' ης η ανακοπή, και την τήρηση των όρων της οποίας (σύμβασης) εγγυήθηκε ο δεύτερος και η τρίτη των ανακοπιόντων. Η ανακοπή αυτή εισάγεται παραδεκτώς προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο [άρθρα 14§2, 18, 584, 625 και 632§1 ΚΠολΔ (όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του από το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015)], και με αυτό το περιεχόμενο είναι εκδικαστέα κατά την προσήκουσα διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 632§2 εδ. β' ΚΠολΔ), με βάση την οποία εκδικάζονται όλες οι ανακοπές κατά διαταγής πληρωμής που ασκήθηκαν μετά την 01-01-2016 και όχι κατά την τακτική διαδικασία με βάση την οποία εσφαλμένα εισήχθη. Επίσης, έχει ασκηθεί εμπροθέσμως (άρθρο 632§2 εδ. α' ΚΠολΔ), ήτοι εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την επίδοση της διαταγής πληρωμής, δεδομένου ότι η τελευταία επιδόθηκε στους ανακόπιοντες στις 15-03-2019 (βλ. τις υπ' αριθμ. 8387B/15-03-2019, 8386B/15-03-2019 και 8385B/15-03-2019

ΘΕΣΠΗΘΗΚΕ
Ο/Η Εισηγητής/ήτρια

εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών) και η ανακοπή ασκήθηκε στις 04-04-2019 (βλ. την υπ' αριθμ. Γ έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Πειραιώς χωρίς στο ως άνω χρονικό διάστημα να συνυπολογίζεται το Σάββατο, διότι δεν θεωρείται εργάσιμη ημέρα (ΑΠ 323/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 419/2005 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ και ήδη το άρθρο 144§3 ΚΠολΔ), καθώς και η επίσημη αργία της 25^{ης} Μαρτίου. Επομένως, η ανακοπή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθούν οι λόγοι αυτής.

Από τη διάταξη του άρθρου 225 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης του αντικειμένου της δίκης μετά την εκκρεμοδικία, ο ειδικός διάδοχος δικαιούται να παρέμβει στην εκκρεμή δίκη και να καταστεί διάδικος, όμως η μεταβίβαση αυτή δεν επιφέρει καμία μεταβολή στη δίκη, η οποία εξακολουθεί να διεξάγεται με τον διάδικο (ενάγοντα ή εναγόμενο) που μεταβίβασε, ο οποίος και νομιμοποιείται προς τούτο (ΑΠ 371/1989 Δίκη 1990/564, ΑΠ 648/1980 ΝοΒ 1980/1995, ΕφΔωδ 60/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 240/2002 Δικογραφία 2002/297). Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 80 ΚΠολΔ, ο ειδικός διάδοχος ενός των αρχικών διαδίκων κατά τη διάρκεια της δίκης έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στη δίκη, γιατί η απόφαση που θα εκδοθεί κατά του δικαιοπαρόχου του αποτελεί δεδικασμένο και κατ' αυτού, δεδομένου ότι, κατά τη διάταξη του άρθρου 325 περ. 2 ΚΠολΔ, το δεδικασμένο ισχύει υπέρ και κατά εκείνων που έγιναν ειδικοί διάδοχοι των διαδίκων όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το τέλος αυτής (ΑΠ 1574/1995 ΕΛΛΑΔη 1997/1121, ΑΠ 813/1994, ΕφΔωδ 162/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συναφώς, από τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι, αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 έως 78, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του άρθρου 80 του ίδιου Κώδικα, συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για να χαρακτηριστεί η πρόσθετη παρέμβαση ως αυτοτελής είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης που θα εκδοθεί μεταξύ των κυρίων διαδίκων, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής της ενέργειας και στις έννομες σχέσεις του παρεμβαίνοντα τρίτου προς τον αντίδικό του. Το δικονομικό δικαίωμα άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται ακριβώς για τον λόγο αυτό, δηλαδή, όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών από την απόφαση σε βάρος του τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών που θα κριθούν στην εκκρεμή δίκη και στις σχέσεις του τρίτου με τον αντίδικό του, χωρίς να

υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας. Έτσι, με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη κάποια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας θα επιφέρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης και απέναντι στον ίδιο. Η ασκούμενη, κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με τον υπέρ ου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται ως, κατά πλάσμα δικαίου, αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεση του διαδικαστικές ευχέρειες που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου (ΑΠ 1564/2017, ΑΠ 727/2017, ΑΠ 1485/2006, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 78/2017 Αρμ. 2017/1156, ΜονΕφΠειρ 583/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 3990/2009 ΕΛΛΔνη 2010/233,251, ΕφΑθ 2809/2008 ΕΛΛΔνη 2011/183). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 274 § 2 ΚΠολΔ, όπως η τελευταία αυτή διάταξη τέθηκε με το άρθρο 32 του ν. 3994/2011 και αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015 – ΦΕΚ Α' 87/23-07-2015, ορίζεται ότι «Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, τότε ...β] αν δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη μόνο εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του, μεταξύ εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση», ενώ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 § 1 εδ. τελευταίο ΚΠολΔ, σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, ο απολειπόμενος διάδικος αντιπροσωπεύεται από τους παριστάμενους υπό την έννοια ότι θεωρείται ότι παρίσταται και αυτός, ότι συμμετέχει στη συζήτηση και ότι ενεργεί με τον ίδιο τρόπο που ενεργεί και ο παριστάμενος αναγκαίος ομόδικός του, γι' αυτό και η διαδικασία διεξάγεται σαν να ήταν παρών και ο απών αναγκαίος ομόδικός του, γι' αυτό και η διαδικασία διεξάγεται σαν να ήταν παρών και ο απών αναγκαίος ομόδικός του (ΑΠ 368/2019, ΑΠ 192/2012, ΑΠ 1332/2011, ΑΠ 1230/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 81 § 1 ΚΠολΔ η πρόσθετη παρέμβαση ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή και κοινοποιείται σε όλους τους διαδίκους. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 81 εδ. α' και 215 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ, η πρόσθετη παρέμβαση ασκείται με την κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνεται. Η κατάθεση αυτή είναι αναγκαίο στοιχείο της προδικασίας, που ολοκληρώνεται με την κοινοποίηση (ΑΠ 1433/2013, ΑΠ 502/2011, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), χωρίς την οποία (κοινοποίηση σε όλους τους διαδίκους) δεν ολοκληρώνεται

ΕΞΕΛΕΞΗΤΗΚΕ
Ο/Η Εισαγγελέας

η άσκησή της με συνέπεια την απόρριψή της ως απαράδεκτης (ΑΠ 555/2019, ΑΠ 502/2011, ΑΠ 1433/2013, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Ε. Μπαλογιάννη/ Μ. Γεωργιάδου σε Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας - Ερμηνεία κατ' άρθρο, επιμέλεια Χ. Απαλαγάκη, 5η έκδοση (2017), άρθρο 81, αριθ. 1, σελ. 290).

Με την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβασή της η προσθέτως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία Α

» εκθέτει ότι, δυνάμει της από 12-09-2019 συμφωνίας μεταξύ της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία και της

ήτοι μετά τη γένεση της εκκρεμοδικίας εκ της ένδικης ανακοπής, μεταβιβάσθηκε από τη δεύτερη στην πρώτη εξ αυτών, μέσω τιλοποίησης απαιτήσεων, το χαρτοφυλάκιο απαιτήσεων από χορηγήσεις δανείων ή και πιστώσεων προς οφειλότες των οποίων όλες ή μερικές οφειλές έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες ή/και έχουν καταγγελθεί ή ρυθμισθεί, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι αξιώσεις αυτής που επιδικάσθηκαν με την υπ' αριθμ.

αταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, καταχωρήθηκε, δε, η ως άνω συμφωνία στο δημόσιο βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στις 16-09-2019 στον τόμο 10 και με αριθμό 271. Ότι δυνάμει της από 12-09-2019 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων ανατέθηκε η διαχείριση του χαρτοφυλακίου αρχικά στην

καταχωρήθηκε, δε, η ως άνω συμφωνία στο δημόσιο βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στις 16-09-2019 στον τόμο 10 και με αριθμό 272. Ότι στις 16-09-2019 συστάθηκε η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα (υπό την προηγούμενη επωνυμία της ως

1 και εισφέρθηκε σ' αυτήν σε είδος, κατ' άρθρο 17§1 του Ν. 4548/2018, από την «1 » ο κλάδος διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων, στον οποίο περιλαμβάνεται και η από 12-09-2019 συμφωνία διαχείρισης των τιλοποιημένων απαιτήσεων, συνεπεία, δε, της εισφοράς αυτής τροποποιήθηκε η ως άνω συμφωνία ως προς το πρόσωπο του διαχειριστή και ορίσθηκε ως νέος διαχειριστής και πληρεξούσιος των τιλοποιημένων απαιτήσεων η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα. Ότι, επομένως, δικαιολογεί έννομο συμφέρον να παρέμβει υπέρ της αρχικής διαδικού προς απόκρουση της ανακοπής, εφόσον δεσμεύεται από την ισχύ, το δεδικασμένο και την εκτελεσιότητα της απόφασης που θα εκδοθεί, ζητεί, δε, να

απορριφθεί η ανακοπή και να καταδικασθούν οι ανακόπτοντες στην καταβολή των δικαστικών της εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η πρόσθετη παρέμβαση αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η κύρια δίκη της ανακοπής (άρθρα 31§1 και 633§2 ΚΠολΔ) και έχει ασκηθεί παραδεκτά (βλ. σχετ. τις υπ' αριθμ. 5982/06-02-2020, 5980/06-02-2020, και 5981/06-02-2020 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών Στυλιανής Τσακουρίδου προς τους ανακόπτοντες και την υπ' αριθμ. 8904ιβ/06-02-2020 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Βασιλείου Γκορόγια προς την καθ' ης η ανακοπή - υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση). Επομένως, η ως άνω πρόσθετη παρέμβαση, η οποία, σύμφωνα και με τις προαναφερόμενες σκέψεις, έχει σαφώς χαρακτήρα αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης, είναι παραδεκτική και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 68, 76 - 78, 80, 81§1, 83, 225§§1 και 2 και 325§2 ΚΠολΔ, 2§4 του Ν. 4354/2015, με αποτέλεσμα μεταξύ της κυρίας διαδικού καθ' ης η ανακοπή και της προσθέτως υπέρ αυτής παρεμβαίνουσας να δημιουργηθεί σχέση επιγενόμενης αναγκαίας ομοδικίας (ΑΠ 368/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, ως αναγκαία ομόδικος της καθ' ης η ανακοπή - υπέρ ης η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ

δεν νομιμοποιείται μεν να διεξάγει την κύρια δίκη, υπεισερχόμενη στη θέση της αρχικής διαδικού - καθ' ης η ανακοπή, ωστόσο η τελευταία θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από την αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα και, συνεπώς, καίτοι απύουσα η καθ' ης η ανακοπή, δεν ερημοδικάζεται, αλλά θεωρείται εκπροσωπούμενη από την παρούσα ομόδικό της (άρθρα 76 παρ. 1 εδ. α' περ. β', εδ. β' και 83 ΚΠολΔ), εφόσον αυτή έχει νομίμως κλητευθεί, σύμφωνα και με τα προεκτεθέντα. Πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω, η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 623 και 624 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι, μεταξύ των ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων, με τη συνδρομή ή μη των οποίων μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής, είναι, αφενός μεν η ύπαρξη χρηματικής απαίτησης του αιτούντος από ορισμένη έννομη σχέση, εφόσον αυτή δεν εξαρτάται από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή και το ποσό που οφείλεται να είναι ορισμένο, δηλαδή εκκαθαρισμένο, αφιέρου δε η απαίτηση καθώς και το ποσό αυτής να αποδεικνύονται άμεσα από δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή από τον συνδυασμό τέτοιων εγγράφων (ΑΠ 2206/2009 ΝοΒ 2010/2022, ΑΠ 2209/2007

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο/Η ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΤΗΣ/ΤΡΙΑ

ΕΛΛΑΔη 2009/1683, ΑΠ 448/2006 ΕΛΛΑΔη 47/778, ΑΠ 665/2006 ΕΛΛΑΔη 2006/1380). Εάν η απαίτηση ή το ποσόν αυτής δεν αποδεικνύονται εγγράφως, ο δικαστής οφείλει, κατ' άρθρο 628 ΚΠολΔ, να μην εκδώσει διαταγή πληρωμής, εάν, δε, παρά την έλλειψη της διαδικαστικής αυτής προϋπόθεσης, εκδοθεί διαταγή πληρωμής, τότε αυτή ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του οφειλέτη, κατά τα άρθρα 632 και 633 ΚΠολΔ. Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής για τον λόγο αυτό, απαγγέλλεται λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, ανεξάρτητα από την ύπαρξη και τη δυνατότητα απόδειξης της απαίτησης με άλλα αποδεικτικά μέσα, καθότι αντικείμενο της αίτησης, δεν είναι η διάγνωση της ουσιαστικής αξίωσης του αιτούντος, αλλά μόνο ο εξοπλισμός της με τίτλο εκτελεστό (ΟΛΑΠ 43/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 713/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 933/2011 ΧρΙΔ 2012/198, ΑΠ 1378/2009, ΑΠ 2206/2009, ΑΠ 1378/2009, ΑΠ 1102/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εάν οι λόγοι της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής είναι μόνο τυπικοί, όπως η μη απόδειξη της απαίτησης και του ποσού αυτής εγγράφως, αντικείμενο της δίκης και κατά συνέπεια της δικαιοδοτικής κρίσης του δικαστηρίου, που δικάζει την ανακοπή, δεν καθίσταται και το ζήτημα της ύπαρξης ή μη της απαίτησης για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, αφού με μόνη τη διαπίστωση της βασιμότητας του τυπικού αυτού λόγου της ανακοπής γίνεται δεκτό το αίτημα αυτής και ακυρώνεται άνευ ετέρου η διαταγή πληρωμής (ΟΛΑΠ 10/1997 ΕΛΛΑΔη 1997/768, ΑΠ 713/2012 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Επιπροσθέτως, από τα άρθρα 623, 626§§2 περ. γ' και 3, 630 περ. δ' και ε' και 631 ΚΠολΔ (όπως αυτά τροποποιήθηκαν με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015) συνάγεται ότι η διαταγή πληρωμής, η οποία αποτελεί μόνον εκτελεστό τίτλο και δεν τυγχάνει δικαστική απόφαση, ώστε να έχει ανάγκη πλήρους αιτιολογικού, αρκεί, πλην άλλων στοιχείων, να εμπεριέχει απλώς την αιτία της πληρωμής, ήτοι να προσδιορίζεται έστω και συνοπτικώς το είδος της δικαιοπραξίας από την οποία απορρέει η απαίτηση, δίχως να δημιουργείται αμφιβολία ως προς την αιτία της πληρωμής, και δεν απαιτείται να περιγράφονται τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία συνιστούν την αιτία (ΑΠ 1106/1994 ΕΛΛΑΔη 1997/1074, Ε. Ποδηματά σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, τ. ΙΙ, Εκδόσεις Σάκκουλα Αθήνα - Θεσσαλονίκη 2000, άρ. 630, πλαγιαρ. 4, σελ. 1176, Στ. Πανταζόπουλος «Η ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής», εκδ. Σάκκουλα Αθήνα - Θεσσαλονίκη, γ' έκδ., σελ. 44). Περαιτέρω, τοκοχρεωλυτικό δάνειο είναι το δάνειο εκείνο, του οποίου η απόδοση συμφωνήθηκε από τα μέρη να γίνει σε τοκοχρεωλυτικές δόσεις, δηλαδή σε δόσεις που περιλαμβάνουν και τμήμα του κεφαλαίου (χρεολύσιο)

(Εφθεσ 110/2008 ΕπισκΕμτΔ 2008/740). Έτσι, για την έκδοση διαταγής πληρωμής, βάσει ληφθέντος δανείου που συμφωνήθηκε να εξοφληθεί σε τοκοχρεωλυτικές δόσεις και το οποίο έχει καταστεί στο σύνολο του ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, διότι ο δανειολήπτης καθυστέρησε ν' αποδώσει οιαδήποτε δόση, σύμφωνα με σχετικό όρο της δανειακής σύμβασης, αρκεί να περιλαμβάνεται στη σχετική αίτηση ότι συνήφθη έγγραφη σύμβαση παροχής τοκοχρεωλυτικού δανείου με τον προαναφερθέντα όρο, το ύψος του τυχόν συμφωνηθέντος επιτοκίου για την εύρεση των τυχόν αξιουμένων συμβατικών τόκων, ότι το ποσό του δανείου καταβλήθηκε στο σύνολο του ή τμηματικά στο δανειολήπτη και ότι ο τελευταίος καθυστέρησε την καταβολή κάποιας τοκοχρεωλυτικής δόσης (ΕφΠαιρ 122/2011 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΠΠρΚερκ 1108/2015 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΠΠρΡοδ 66/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής αρκεί να αναφέρεται η σύμβαση μεταξύ των διαδίκων, η συμφωνία περι αναγωγής του αποσπάσματος των βιβλίων της τράπεζας σε έγγραφο απόδειξης της απαίτησης και του ύψους αυτής, το οριστικό κλείσιμο ή η καταγγελία της σύμβασης, το ύψος του οριστικού καταλοίπου, καθώς και το απόσπασμα κίνησης του λογαριασμού, χωρίς να είναι ανάγκη να εμπεριέχονται στο περιεχόμενο της αίτησης τα επιμέρους κονδύλια χρεωπιστώσεων του λογαριασμού κίνησης, εφόσον αυτά εκτίθενται στο συνημμένο στην αίτηση αντίγραφο ή απόσπασμα του λογαριασμού (ΑΠ 370/2012 ΧρΙΔ 2012/609, ΑΠ 1234/2012, ΑΠ 1850/2011, ΑΠ 35/2011, ΑΠ 1512/2006, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, η περιλαμβανόμενη στη σύμβαση δανείου ειδική συμφωνία, ότι η οφειλή του πιστούχου προς την πιστώτρια τράπεζα, που θα προκύψει από το οριστικό κλείσιμο της πίστωσης, θα αποδεικνύεται από το απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων της τράπεζας, είναι έγκυρη ως δικονομική σύμβαση, εφόσον δεν επηρεάζει το βάρος απόδειξης, ούτε αποκλείει ή περιορίζει υπέρμετρα τη δυνατότητα του πιστούχου καταναλωτή να αμφισβητήσει τα επιμέρους κονδύλια του λογαριασμού, οπότε με την απόδειξη της ακρίβειας αυτών και του προκύπτοντος από τη σύγκριση αυτών καταλοίπου υποχρεούται η πιστώτρια (ΑΠ 1071/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 370/2012 ΧρΙΔ 2012/609). Ο πιστούχος, ωστόσο, έχει δικαίωμα να αμφισβητήσει τα ειδικότερα κονδύλια που περιέχονται στα αποσπάσματα αυτά με την ανακοπή κατά το άρθρο 632 ΚΠολΔ. Στην περίπτωση αυτή, αυτός φέρει το βάρος των σχετικών αντίθετων ισχυρισμών του, οι οποίοι πρέπει να είναι σαφείς και ορισμένοι, ώστε να καταστούν αντικείμενο απόδειξης (ΑΠ 1071/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση οι ανακόπτοντες με τον πρώτο λόγο της ανακοπής τους ζητούν την ακύρωση της υπ' αριθμ.

ΟΡΘΟΓΡΑΦΗ
ΑΝ ΕΙΣΑΓΓΗ ΤΗΣ/ΤΡΙΑ

διαταγής πληρωμής, διότι από τα αποσπάσματα των λογαριασμών, που προσκόμισε η καθ' ης με την αίτηση προς έκδοση της ένδικης διαταγής πληρωμής, ελλείπουν δύο σελίδες και συγκεκριμένα οι σελίδες υπ' αριθμ. 15 και 16, με αποτέλεσμα να μην αποδεικνύεται εγγράφως από κάποιο έγγραφο η απαίτηση της καθ' ης και το ύψος αυτής και να μην συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής. Ο λόγος αυτός της ανακοιής τυγχάνει ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 623, 624, 626§§2 περ. γ' και 3, 628 παρ. 1 περ. α (όπως αυτά τροποποιήθηκαν με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015) και 585 ΚΠολΔ και θα πρέπει να εξετασθεί ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που νόμιμα προσκομίζονται και επικαλούνται οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά: Μεταξύ της πρώτης ανακόπτουσας και της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «.....», δικαιοπάροχο της καθ' ης ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «.....», καταρτίσθηκε η υπ' αριθμ. σύμβαση στεγαστικού δανείου, δυνάμει της οποίας η τράπεζα χορήγησε στην πρώτη ανακόπτουσα δάνειο ποσού 965.700 ελβετικών φράγκων (CHF), με σκοπό την αγορά έτοιμης ή υπό κατασκευή κατοικίας και την επισκευή αυτής. Την πιστή τήρηση των όρων της σύμβασης εγγυήθηκε ο δεύτερος και η τρίτη των ανακοπιόντων, παραιτούμενοι από την ένσταση διζήσεως και ευθυνόμενοι ως αυτοφειλέτες (οχετ. ο υπ' αριθμ. 10 όρος της σύμβασης). Στη σύμβαση αυτή συμφώνησαν τα συμβαλλόμενα μέρη μεταξύ άλλων τον ακόλουθο όρο: «1.03 Το σύνολο των οφειλών προς την τράπεζα θα αποδεικνύεται πλήρως τόσο από αποσπάσματα ή αντίγραφα των εμπορικών βιβλίων της ή και των λογιστικών καταστάσεων (που μπορούν να τηρούνται και με μηχανογραφικό σύστημα) όσο και από το Statement, στα οποία θα εμφανίζεται η κίνηση του λογαριασμού του δανείου λόγω καταβολών εκ μέρους των υπόχρεων, αλλά και των χρεώσεων εκ μέρους της τράπεζας με τους επιγενόμενους τόκους και έξοδα, ακόμη και μετά το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού, επιρεπόμενης ανταπόδειξης». Ακολούθως, καταρτίσθηκαν μεταξύ των ιδίων συμβαλλόμενων μερών οι από 26-09-2011, 12-12-2012, 05-12-2014, 25-11-2015 και 21-04-2017 πρόσθετες πράξεις. Με την τελευταία από 21-04-2017 πρόσθετη πράξη αφενός αναγνωρίστηκε από τους ανακόπτοντες το συνολικό χρεωστικό υπόλοιπο, αποτελούμενο από άληκτο κεφάλαιο ποσού 865.981,37 CHF και ληξιπρόθεσμες

οφειλές ποσού 12.173,80 CHF και αφαιρέρου συμφωνήθηκαν τα εξής: i) ότι το επιτόκιο του δανείου θα είναι κυμαινόμενο αποτελούμενο από το διατραπεζικό επιτόκιο LIBOR CHF 360 ημερών μηνιαίας διάρκειας, πλέον περιθωρίου ανερχόμενου σε 2,06% και της εισφοράς του Ν. 128/75, (0,12%) και ii) η οφειλέτρια θα καταβάλει για χρονικό διάστημα 18 μηνών σταθερό ποσό δόσης ανερχόμενο σε 580 CHF, της 1^{ης} εξ αυτών καταβλητέας την 10-05-2017, κάθε δε επόμενης την αντίστοιχη ημερομηνία εκάστου επομένου μηνός μέχρι τη λήξη του δανείου και σύμφωνα με τους λοιπούς όρους και συμφωνίες της ως άνω σύμβασης. Για την εξυπηρέτηση της σύμβασης τηρήθηκε από την δικαιοπάροχο τράπεζα με την επωνυμία

ο υπ' αριθμ. λογαριασμός, ο οποίος κινήθηκε από την ημερομηνία εκταμίευσης του δανείου, ήτοι από την 10-10-2008 έως την ημερομηνία μεταπτώσης των συστημάτων της δικαιοπαρόχου τράπεζας στα συστήματα της ΤΡΑΠΕΖΑΣ ήτοι έως την 09-12-2013, και από την ΤΡΑΠΕΖΑ

ο υπ' αριθμ. λογαριασμός εξυπηρέτησης, ο οποίος κινήθηκε από την 09-12-2013 μέχρι την 28-06-2018, οπότε η καθ' ης η ανακοπή έκλεισε οριστικά τον λογαριασμό και κατήγγειλε τη σύμβαση δανείου με την από 23-08-2018 εξώδικη δήλωση - καταγγελία, που ειδοήθηκε στους ανακόπτοντες την 02-10-2018 (σχετ. οι υπ' αριθμ. /02-10-2018, /02-10-2018 και /02-10-2018 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου

Αθηνών). Με την καταγγελία αυτή κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό το ποσό των 889.931,71 CHF (775.877,68 €). Εν συνεχεία, η καθ' ης κατέθεσε την από 30-11-2018 αίτηση και πέτυχε την 01-03-2019 την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, η οποία επιδόθηκε στους ανακόπτοντες στις 15-03-2019 (βλ. τις υπ' αριθμ. /15-03-2019, /15-03-2019 και /15-03-2019 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Γεωργίου Μόσχου) και με την οποία υποχρεώθηκαν (οι ανακόπτοντες) να καταβάλουν στην καθ' ης, εις ολόκληρον έκαστος, το συνολικό ποσό των 775.877,68 €, πλέον τόκων και εξόδων. Για την έκδοση της ως άνω διαταγής πληρωμής προσκομίστηκαν τα αναφερόμενα στην αίτηση έγγραφα, μεταξύ των οποίων και τα αποσπάσματα του υπ' αριθμ. λογαριασμού. Υπάρχουν, δε, στα αποσπάσματα αυτά

οριστικές σημειώσεις και υπογραφή υπαλλήλων της καθ' ης ότι αυτά είναι εξηγημένα από τα τηρούμενα με ηλεκτρονική μορφή εμπορικά βιβλία της. Εντούτοις, τα αποσπάσματα αυτά δεν είναι πλήρη, καθόσον, όπως αφενός εκθέτουν οι ανακόπτοντες και ομολογεί

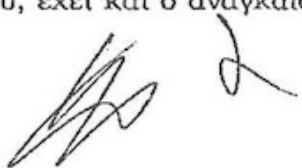
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΟΜΟΛΟΓΗΘΗΚΕ

και η προσθέτως παρεμβαίνουσα και αφετέρου προκύπτει από το ακριβές αντίγραφο των αποσπασμάτων που είναι συνημμένο στη δικογραφία της υπ' αριθμ. /2019 διαταγής πληρωμής και φέρει την από 21-03-2019 σχετική υπογραφή του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών , ελλείπουν από αυτά δύο σελίδες, ήτοι οι σελίδες υπ' αριθμ. 15 και 16. Ειδικότερα, τα αποσπάσματα που προσκομίστηκαν δεν περιελάμβαναν την πλήρη κίνηση του λογαριασμού και συγκεκριμένα παραλείπονταν η χρονική περίοδος από 24-04-2017 έως 18-07-2017. Στη σελίδα 14 των αποσπασμάτων εμφανιζόταν ως τελευταία κίνηση με ημερομηνία 24-04-2017 το ποσό των 873.379,33 CHF και στη σελίδα 17 των αποσπασμάτων ως πρώτη κίνηση με ημερομηνία 18-07-2017 το ποσό των 878.159,10 CHF, ενώ έλειπε το ενδιάμεσο χρονικό διάστημα. Η τελευταία, δε, αναγνώριση του χρεωστικού υπολοίπου από τους ανακόπτοντες είχε πραγματοποιηθεί στις 21-04-2017 με την σχετική πρόσθετη πράξη και το χρονικό διάστημα που έλειπε από το προσκομισθέν απόσπασμα ήταν μαιγενέστερο της αναγνώρισης, με αποτέλεσμα να μην αποδεικνύεται η απαίτηση της καθ' ης από την τελευταία αναγνώριση από τους ανακόπτοντες και εντεύθεν και κατ' επέκταση να καθίσταται το απόσπασμα μη πλήρες. Η έλλειψη αυτή των αποσπασμάτων καθιστά τη διαταγή πληρωμής ακυρωτέα λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, ανεξαρτήτως της υπάρξεως και της δυνατότητας αποδείξεως της απαιτήσεως με άλλα αποδεικτικά μέσα, σύμφωνα με την προηγηθείσα μείζονα σκέψη. Το γεγονός ότι οι ανακόπτοντες αναγνώρισαν την οφειλή τους με την ανωτέρω πρόσθετη πράξη δεν αναιρεί τα παραπάνω, διότι η καθ' ης αιτήθηκε την έκδοση της διαταγής πληρωμής για συγκεκριμένο ποσό, το οποίο δεν ταυτίζεται με το αναγνωρισθέν ως οφειλόμενο, ούτε προκύπτει από τα προσκομιζόμενα έγγραφα, κατά την έννοια του άρθρου 626 παρ. 3 ΚΠολΔ, πώς τούτο διαμορφώθηκε, έστω και αν αυτά συνδυασθούν μεταξύ τους, απορριπτομένου του ισχυρισμού της προσθέτως παρεμβαίνουσας ότι σε περίπτωση που κριθεί βάσιμος ο πρώτος λόγος ανακοπής δύναται να πληγεί η επιδικασθείσα απαίτηση μόνο για το ποσό πέραν του αναγνωρισθέντος. Συγκεκριμένα, από τις 18 σελίδες του επισυνημμένου στην αίτηση για την έκδοση της ένδικης διαταγής πληρωμής αποσπάσματος δεν προκύπτει ότι αναγράφηκε ως κονδύλιο το αναγνωρισθέν στις 21-04-2017 ποσό οφειλής, ενώ δεν περιλαμβάνεται το σύνολο των κινήσεων μετά την αναγνώριση αυτή έως και την καταγγελία της σύμβασης δανείου. Τέλος, το γεγονός ότι συνομολογήθηκε μεταξύ των διαδίκων στον υπ' αριθμ. 1.03 όρο της σύμβασης ότι η απαίτηση της καθ' ης θα

αποδεικνύεται από τα αποσπάσματα των εμπορικών βιβλίων, συμφωνία που αποτελεί έγκυρη δικονομική σύμβαση, δεν καθιστά αβάσιμο τον λόγο ανακοπής, απορριπτομένου του αντίθετου ισχυρισμού της προσθέτως παρεμβαίνουσας, διότι για να επέχει το απόσπασμα θέση αποδεικτικού μέσου με ισχύ ιδιωτικού εγγράφου πρέπει να αποτυπώνει την πλήρη κίνηση του τηρούμενου προς εξυπηρέτηση της σύμβασης λογαριασμού. Εν προκειμένω, πρόκειται για μη πλήρες απόσπασμα που κωλύει το δικαίωμα ανταπόδειξης εκ μέρους των ανακοπόντων και καθιστά τη διαταγή πληρωμής ακυρωτέα, δεκτού γενομένου του πρώτου λόγου ανακοπής των ανακοπόντων. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι σε περίπτωση προβολής λόγου ανακοπής που αφορά στις τυπικές προϋποθέσεις έκδοσης της διαταγής πληρωμής, ήτοι όπως εν προκειμένω ο εξεταζόμενος πρώτος λόγος ανακοπής, τότε δεν καθίσταται αντικείμενο της δίκης η ύπαρξη ή μη της απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή, δεδομένου ότι με μόνη τη διαπίστωση της βασιμότητας του τυπικού αυτού λόγου της ανακοπής γίνεται δεκτό το αίτημα αυτής και ακυρώνεται άνευ ετέρου η διαταγή πληρωμής, σύμφωνα με την προηγηθείσα μείζονα σκέψη.

Κατόπιν τούτων, πρέπει να γίνει δεκτός ως κατ' ουσίαν βάσιμος ο πρώτος λόγος της ανακοπής και να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. /2019 διαταγή πληρωμής, παρέλκει, δε, η εξέταση των λοιπών λόγων ανακοπής. Δέον, δε, να σημειωθεί ότι, ως προς την πρόσθετη παρέμβαση, δεν θα περιληφθεί διάταξη στο διατακτικό, καθόσον αυτή δεν περιέχει ίδιο αίτημα που να πρέπει να δεχθεί ή να απορρίψει [ούτε καν σιωπηρά] το Δικαστήριο, αλλά απλώς διευρύνει τα όρια της εκκρεμούς διαδικασίας, αποτέλεσμα το οποίο επέρχεται αμέσως μετά την άσκησή της (ΑΠ 715/1998 ΕΛΛΔνη 1999/630, ΕφΑθ 5722/2011 ΕΛΛΔνη 2012/822, ΕφΑθ 6524/1996 ΕΛΛΔνη 1997/929). Επίσης, πρέπει να ορισθεί παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση που θα ασκηθεί από την καθ' ης η ανακοπή - υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση ανακοπή ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής [άρθρα 591§1 περ. α' ΚΠολΔ (όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015), 501, 502§1 (όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο τρίτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015) και 505§2 ΚΠολΔ (όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με τα άρθρα 35§3 και 45 του Ν. 4446/2016, Φ.Ε.Κ. Α' 240/22-12-2016)], καθώς, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 76§1 και 501 ΚΠολΔ, σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της απόφασης που εκδόθηκε, παρά την απουσία του, έχει και ο αναγκαίος ομόδικος που θεωρήθηκε ότι αντιπροσωπεύθηκε στη δίκη

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΟΙΜΟΛΟΓΗΤΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

από τους παρόντες αναγκαίους ομοδίκους του, αφού προϋπόθεση για την εν λόγω αντιπροσώπευση αποτελεί η νόμιμη κλήρευση του, ενώ τόσο το έννομο συμφέρον του απόντος ομοδίκου να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας, όσο και τις προϋποθέσεις του παραδεκτού αυτής, ελέγχει μόνο το Δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή ερημοδικίας, το οποίο κρίνει και τη βασιμότητα των λόγων της ανακοπής (ΟΛΑΠ 15/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 658/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, η καθ' ης η ανακοπή και η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα πρέπει να καταδικασθούν στην εις ολόκληρον καταβολή των δικαστικών εξόδων των ανακοπιόντων, λόγω της νίκης αυτών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό (άρθρα 176, 180, 182 και 191§2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 03-04-2019 και με αριθμό κατάθεσης ανακοπή και την από 04-02-2020 και με αριθμό κατάθεσης αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση ερήμην της καθ' ης η ανακοπή - υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση, η οποία θεωρείται αντιπροσωπευόμενη από την παριστάμενη αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, και ανιμωλίαν των λοιπών διαδίκων, κατά την προσήκουσα διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας ως προς τη δικονομικώς απούσα, και θεωρούμενη ως αντιπροσωπευόμενη από την αναγκαία ομόδικό της, καθ' ης η ανακοπή στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) Ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμ. διαταγή πληρωμής του Δικαστή του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή και την αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα στην εις ολόκληρον καταβολή των δικαστικών εξόδων των ανακοπιόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των επτά χιλιάδων οκτακοσίων Ευρώ (7.800 €).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 31-08-2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο/Η Εισηγμένος/ή

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
20/9/2020
Εισαγγηγή της/της

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 04-09-2020, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι ή οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για
τη νόμιμη
αποϋλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη
ηλεκτρονική υπογραφή
Αθήνα, 07/10/2020

Ο/Η Γραμματέας